

In memoriam

Praesens absens. **Za Marií Šedovou** **(† 17. 12. 2006)**

Týden před Štědrým dnem 2006 se naplnila infaustní prognóza rýsující se po náhlé červnové hospitalizaci naší kolegyně a přítelkyně magistry Marie Šedové, odborné asistentky Centra jazykového vzdělávání na Právnické fakultě MU, člověka s velikou erudicí, s nesmírným kulturním přehledem, znalkyně hudby, zdatné *mater familias* a milovnice zvířat.

Majka, o rok mladší než její bratr Leonard, můj ročníkový i oborový kolega, si v roce 1970, kdy se rozhodovala pro univerzitní studium, stejně jako Leonard zvolila latinu (v kombinaci s francouzštinou). Jako třetí obor si pak vybrala itaštinu – jazyk pro klasického filologa a romanistu velmi přístupný. Výbornou lingvisticky zaměřenou diplomovou práci o Fredegarovi, jejímž vedoucím byl doc. P. Beneš, obhájila na romanistice v roce 1975. Docent Beneš, u něhož jsem studovala i po absolutoriu rétorománštinu, na tuto diplomovou práci často vzpomínal a mluvil o ní v superlativech.

Hned při jednom z našich prvních setkání na fakultě si Marie získala mé sympatie s vážnou tvářou proneseným bonmotem „Lidé jsou různé a ostatní; některé jsou chytré, ale je nás málo.“

Hypertrofované sebevědomí bylo ovšem to, co magistře Šedové fatálně chybělo.

Doba normalizace a exkluzivnost vystudovaného oboru byly příčinou, proč pro promoci zakotvila na poli knihovnictví – nejprve se stala referentkou v knihovně Vysoké školy dopravní v Žilině, po návratu do Brna v r. 1982 pak pracovníci oddělení bibliografie v Knihovně Jiřího Mahena. (Zde možná čerpali její dva synové od malička svou náklonnost k *artes et litterae*.) Listopad 1989 přinesl paní magistře, stejně jako mnoha dalším v podobné situaci, možnost uplatnit se adekvátně svému talentu i kvalifikaci. V roce 1990 začala působit na tehdejší katedře odborné jazykové přípravy Právnické fakulty jako vyučující jednak latinu a francouzštinu pro právníky, jednak meziobo-

rové předměty jako Francouzské soudnictví a řízení před francouzskými soudy nebo Úvod do ústavního systému Francie a frankofonních zemí. Musela nejprve sama v tomto směru prohloubit své znalosti, a že tak učinila opravdu velmi svědomitě a zodpovědně, o tom vypovídají učební materiály, které pro své studenty s velkou péčí, erudicí i akribií vypracovala.

Kompetentně snad mohu posoudit poslední vydání jejího (v dodatcích pasážíž za spolupráce M. Severové) téměř čtyřsetstránkového skripta *Latina pro právníky* z r. 2005 – je to sice náročná (což je v pořádku, neboť jde o vysokoškolskou pomůcku), ale s velkým porozuměním koncipovaná učebnice pro studenty, kteří se většinou na gymnáziu s latinou neseťkali. Autorka ji vybavila i výběrem latinských právnických obrátů a česko-latinským slovníkem, což ji činí ještě hodnotnější. Práci si nijak neusnadnila. Ad *illustrandum* drobný detail: např. u latinské slovní zásoby je vyznačena kvantita vokálů. Po sestavení skripta věnovala pak stejné úsilí i vyčerpávající korektuře. *Tantae molis...* Studenti práv, kteří se rozhodnou pro latinu (latina není pro právníky povinná, což sice zaráží, ale přece jen méně než fakt, že na Filozofické fakultě MU např. pro historiky také ne), mají k dispozici skutečně formou i obsahem skvělou knihu.

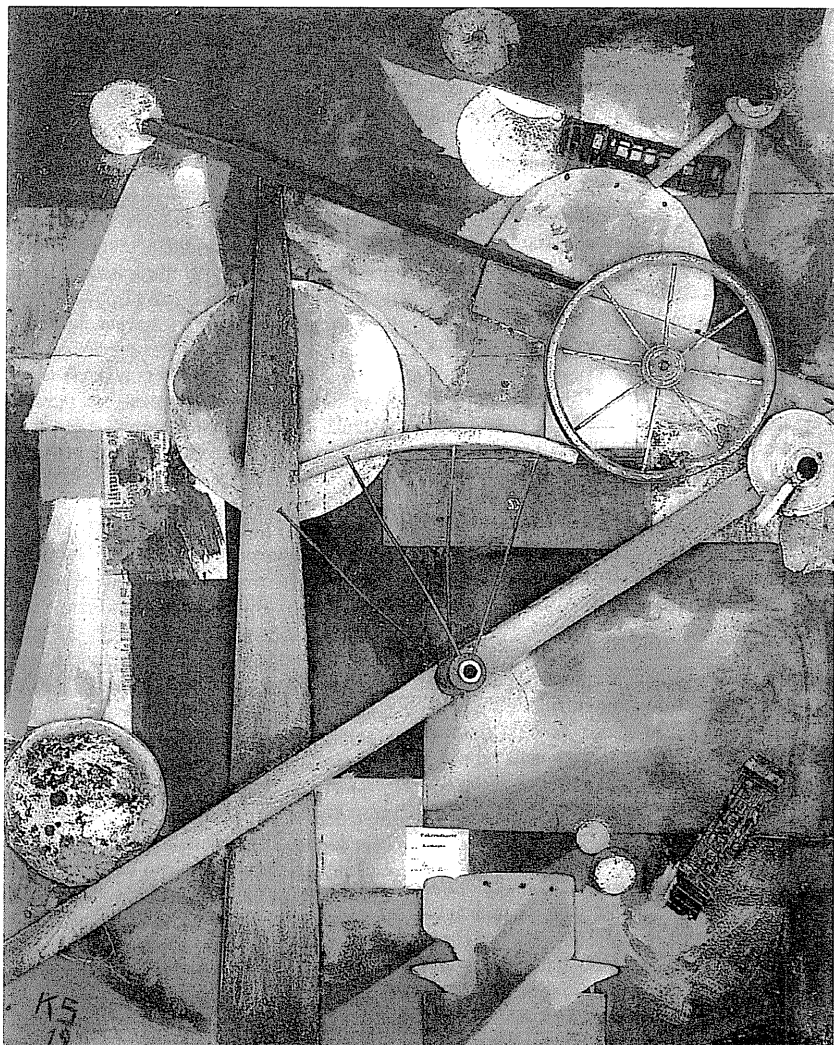
Na stejně vysoké úrovni jsou i pomůcky pro výuku francouzštiny pro právníky, ať čistě jazykové, ať francouzsky psané Úvod do ústavního systému Francie nebo Francouzské soudnictví nebo učebnice *Les droits de l'homme*, obsahující texty, dokumenty, cvičení a pro studenty vítaný klíč k nim. Pomůcky jsou dokonale promyšlené, sestavené s velkou péčí, velmi instruktivní, svědčí o tom, že se autorka v problematice i v jazyce výborně vyznala a uměla své studenty vést i inspirovat. Mgr. Šedová se nechlubila, chtěla se jen podělit o radost, když přinesla ukázat pohlednice z ciziny, na nichž jí studenti děkovali, že její zásluhou mají na stáži úspěch, nebo přiznávali, že bez toho, co do nich vložila, by neuspěli. To byla jediná odměna, na níž jí záleželo.

Majka byla osobně velmi skromná, nesmírně pracovitá a odpovědná, vždycky splnila, co slíbila, byla velkorysá a zcela nezištná, ochotná kdykoli pomoci a poradit, podělit se o své rozsáhlé znalosti, velmi citlivě reago-

la na každé bezpráví, nedbalost, porušování fair play a špatné mezilidské vztahy a byla jí naprosto cizí jakákoli *captatio benevolentiae*. Budeme ji mít vždycky v paměti jako vážnou (možná až příliš), opravdovou, obětavou kolegyni, za kterou mluvila její práce. Její předčasný odchod je pro obor *iactura irreparabilis*, ale její odkaz zůstává.

Majko, děkujeme za Tvé přátelství, vážíme si toho, co jsi na svém působišti vykonala, a budeme se smutkem, ale rádi vzpomínat. *Non omnis mortua es.*

I. ZACHOVÁ

K. Schwitters: Konstrukce pro ušlechtilé paní, 1919